



# MONITORUL OFICIAL

## AL

### ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 734

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 31 octombrie 2012

#### SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
<b>HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI</b>			
1.037. — Hotărâre privind acordarea unui sprijin financiar producătorilor pentru depozitarea privată a untului sărat sau nesărat.....	2	2.326. — Ordin al ministrului dezvoltării regionale și turismului pentru aprobarea categoriilor de cheltuieli eligibile efectuate în implementarea proiectelor finanțate în cadrul Programului de cooperare transnațională „Sud-Estul Europei” .....	4
1.044. — Hotărâre privind darea în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii a unui sector de drum de interes județean, trecut din domeniul public al județului Bihor în domeniul public al statului, precum și încadrarea acestuia în categoria funcțională a drumurilor de interes național, în vederea realizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a activităților de interes național în domeniul administrării drumurilor naționale....	3	2.712. — Ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale pentru completarea Regulamentului privind formarea specifică de coordonator în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului și/sau a realizării lucrării pentru șantiere temporare ori mobile, aprobat prin Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 242/2007 .....	5–7 8–10
<b>ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE</b>			
1.067. — Ordin al ministrului sănătății, interimar, pentru modificarea și completarea Regulamentului privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 870/2004 .....		<b>ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE</b>	
		Decizia nr. 11 din 8 octombrie 2012 .....	11–16

# HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

## GUVERNUL ROMÂNIEI

### HOTĂRÂRE

#### privind acordarea unui sprijin financiar producătorilor pentru depozitarea privată a untului sărat sau nesărat

Având în vedere prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”), cu modificările și completările ulterioare, ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 160/2012 al Comisiei din 23 februarie 2012 de stabilire în avans, pentru 2012, a valorii ajutorului pentru depozitarea privată a untului, ale Regulamentului (CE) nr. 826/2008 al Comisiei din 20 august 2008 de stabilire a normelor comune de acordare a ajutorului pentru depozitarea privată a anumitor produse agricole, cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului (CE) nr. 885/2006 al Comisiei din 21 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.290/2005 în ceea ce privește autorizarea agenților de plăți și a altor entități, precum și lichidarea conturilor FEAGA și FEADR, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre are ca obiect asigurarea cadrului legislativ pentru acordarea unui sprijin financiar producătorilor pentru depozitarea privată a untului sărat sau nesărat, pentru o perioadă de 90—210 zile.

Art. 2. — (1) Se acordă ajutor financiar producătorilor care depozitează untul sărat sau nesărat pentru o perioadă de 90—210 zile.

(2) Valoarea totală a ajutorului financiar stabilit în avans pentru depozitarea privată a untului sărat sau nesărat este de maximum 7.000 euro.

(3) Plata ajutorului financiar se efectuează în lei la cursul de schimb stabilit în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (5) și art. 11 din Regulamentul (CE) nr. 1.913/2006 al Comisiei din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului agromonetar al euro în sectorul agricol și de modificare a anumitor regulamente, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Finanțarea sumelor aprobate de către Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, denumită în continuare APIA, ce reprezintă ajutorul financiar pentru depozitarea privată a untului sărat sau nesărat, se asigură ca sprijin financiar aferent Fondului european de garantare agricolă — FEAGA, fiind prefinanțate de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale din sume ce se alocă pe anul 2012 temporar din veniturile din privatizare înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului de către Ministerul Finanțelor Publice dacă plata se face ca urmare a unei cereri de plată în avans, respectiv din bugetul național aferent anului 2013 dacă plata se face ca urmare a unei cereri de plată la termen.

Art. 3. — (1) Perioada de depunere a cererilor de ajutor financiar stabilit în avans pentru depozitarea privată a untului sărat sau nesărat este cea stabilită la art. 4 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 160/2012 al Comisiei din 23 februarie 2012 de stabilire în avans, pentru 2012, a valorii ajutorului pentru depozitarea privată a untului.

(2) Perioada de depozitare a untului sărat sau nesărat care face obiectul ajutorului financiar pentru depozitare privată este

stabilită la art. 4 alin. (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 160/2012.

(3) Retragerea din depozit la sfârșitul perioadei de depozitare se realizează în conformitate cu procedura prevăzută la art. 28 din Regulamentul (CE) nr. 826/2008 al Comisiei din 20 august 2008 de stabilire a normelor comune de acordare a ajutorului pentru depozitarea privată a anumitor produse agricole, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică persoanelor fizice autorizate, întreprinderi individuale și întreprinderi familiale constituite potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu modificările și completările ulterioare, și persoanelor juridice, plătitoare de TVA, denumite *operatori*, stabiliți pe teritoriul Uniunii Europene și care îndeplinesc condițiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 826/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Categoriile de produse eligibile pentru ajutorul financiar, precum și sumele corespunzătoare perioadelor de depozitare sunt cele stabilite la pct. III din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 826/2008, cu modificările și completările ulterioare, și în art. 4 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 160/2012.

Art. 6. — (1) APIA elaborează metodologia de aplicare a măsurii de acordare a ajutorului pentru depozitarea privată a untului sărat sau nesărat și ghidul solicitantului cu respectarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 826/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 160/2012, care se aprobă prin decizie de către directorul general al APIA.

(2) APIA pune la dispoziția solicitanților formularele și documentația necesare aplicării corecte a măsurii de acordare a ajutorului pentru depozitarea privată a untului sărat sau nesărat și le afișează pe site-ul oficial al acesteia.

PRIM-MINISTRU  
**VICTOR-VIOREL PONTA**

Contrasemnează:  
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,  
**Daniel Constantin**  
Ministrul afacerilor europene,  
**Leonard Orban**  
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,  
**Florin Georgescu**

## GUVERNUL ROMÂNIEI

## HOTĂRÂRE

**privind darea în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii a unui sector de drum de interes județean, trecut din domeniul public al județului Bihor în domeniul public al statului, precum și încadrarea acestuia în categoria funcțională a drumurilor de interes național, în vederea realizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a activităților de interes național în domeniul administrării drumurilor naționale**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, al art. 12 alin. (1), art. 21 alin. (1) și art. 221 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă darea în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii a unui sector de drum de interes județean, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, trecut din domeniul public al județului Bihor în domeniul public al statului prin Hotărârea Consiliului Județean Bihor nr. 226 din 30 noiembrie 2011, modificată și completată prin Hotărârea Consiliului Județean Bihor nr. 123 din 26 aprilie 2012, precum și încadrarea acestuia în categoria funcțională a drumurilor de interes național, în vederea realizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a activităților de interes național în domeniul administrării drumurilor naționale, în condițiile legii.

Art. 2. — Predarea-preluarea sectorului de drum prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile

interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează în mod corespunzător.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, anexele nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 și 338 bis din 20 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU  
**VICTOR-VIOREL PONTA**

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

**Ovidiu Ioan Silaghi**

Ministrul administrației și internelor,

**Mircea Dușa**

Ministrul delegat pentru administrație,

**Radu Stroe**

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

**Florin Georgescu**

București, 24 octombrie 2012.

Nr. 1.044.

ANEXĂ

## DATELE DE IDENTIFICARE

**ale unui sector de drum de interes județean, trecut din domeniul public al județului Bihor în domeniul public al statului, care se dă în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și care se încadrează în categoria funcțională a drumurilor de interes național, în vederea realizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a activităților de interes național în domeniul administrării drumurilor naționale**

Denumirea sectorului de drum care se dă în administrare	Persoana juridică de la care se dă în administrare sectorul de drum	Persoana juridică la care se dă în administrare sectorul de drum	Lungimea totală	Indicativul nou
DJ 767A km 42 + 109 – 42 + 312	Consiliul Județean Bihor	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.	L = 202,5 m	Variantă ocolitoare Săcuieni

# ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

## ORDIN

### pentru modificarea și completarea Regulamentului privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 870/2004

Având în vedere Referatul Direcției organizare și politici salariale nr. V.V.P. 450/2012, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

**ministrul sănătății, interimar, emite următorul ordin:**

**Articol unic.** — Regulamentul privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 870/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 26 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și completează după cum urmează:

**1. La articolul 3, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:**

„(3) Medicii șefi de secție/laborator/serviciu medical au program de 7 ore zilnic.”

**2. După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 41, cu următorul cuprins:**

„Art. 41. — (1) În cadrul programului de 7 ore în medie pe zi, medicii din unitățile sanitare publice cu paturi au obligația de a acorda, cu prioritate, consultațiile interdisciplinare pentru pacienții internați în unitate sau pentru cei internați în alte spitale, în baza relațiilor contractuale stabilite între unitățile sanitare respective.

(2) Consultațiile interdisciplinare se acordă la recomandarea medicului curant, aprobată de medicul șef de secție, medicul coordonator al compartimentului medical sau, după caz, a directorului medical.

(3) Medicii șef de secție/șef de laborator sau, după caz, directorul medical au obligația de a coordona și de a controla acordarea cu prioritate a consultațiilor interdisciplinare.”

**3. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — (1) Medicii încadrați în structurile de primire urgențe — UPU-SMURD, UPU sau CPU — își desfășoară activitatea în două ture în sistem de 12 ore cu 24 de ore libere.

(2) În situația în care numărul medicilor încadrați în structurile de primire urgențe este insuficient pentru a permite organizarea activității conform prevederilor alin. (1), activitatea zilnică se desfășoară în două ture de câte 7 ore.”

**4. La articolul 20, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(6) Integrarea clinică, prin cumul de funcții cu jumătate de normă, a medicilor și farmaciștilor în unități publice din sectorul sanitar se stabilește de conducerea fiecărei unități sanitare cu personalitate juridică, în limita posturilor normate și a necesarului de servicii medicale și universitare și se avizează de Ministerul Sănătății.”

**5. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 26. — (1) Pentru spitalele care au aprobate structuri de primire urgențe — UPU-SMURD, UPU sau CPU — continuitatea

asistenței medicale se asigură prin linii de gardă pentru medicina de urgență, după cum urmează:

a) între ora de terminare a programului medicilor încadrați în aceste locuri de muncă și ora de începere a programului din ziua următoare, în situația în care activitatea se desfășoară în două ture, fiecare cu o durată de 7 ore;

b) în situația în care numărul medicilor încadrați în structurile de primire urgență care își desfășoară activitatea în două ture în sistem de 12 ore cu 24 de ore libere este insuficient.

(2) Liniile de gardă prevăzute la alin. (1) lit. b) au o durată de minimum 10 ore în zilele lucrătoare și în zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale și de maximum 24 de ore în zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale.

(3) Durata efectivă a liniilor de gardă stabilită conform prevederilor alin. (2) se propune de medicul șef al structurii de primire urgență, se avizează de directorul medical și se aprobă de managerul unității, cu avizul Ministerului Sănătății.

(4) Aceste linii de gardă nu se includ în numărul liniilor de gardă determinat în funcție de numărul de paturi.”

**6. După articolul 26 se introduce un nou articol, articolul 26<sup>1</sup>, cu următorul cuprins:**

„Art. 26<sup>1</sup>. — Medicul șef al structurii de primire urgențe are obligația de a comunica la Ministerul Sănătății — Compartimentul medicină de urgență — atât modul de organizare a programului zilnic, conform art. 5, cât și modul de organizare a gărzilor și durata acestora, conform art. 26.”

**7. După articolul 38<sup>1</sup> se introduce un nou articol, articolul 38<sup>2</sup>, cu următorul cuprins:**

„Art. 38<sup>2</sup>. — (1) Garda la domiciliu nu se include în numărul liniilor de gardă determinat în funcție de numărul de paturi.

(2) Nu se organizează gardă la domiciliu în specialitățile clinice și paraclinice în care este organizată linie de gardă continuă.”

**8. După articolul 58 se introduce un nou articol, articolul 58<sup>1</sup>, cu următorul cuprins:**

„Art. 58<sup>1</sup>. — Refuzul medicilor de a respecta programul de lucru, de a acorda consultații interdisciplinare și de a respecta graficele de gardzi întocmite lunar de conducerea secțiilor, laboratoarelor și a compartimentelor și aprobate de conducerea unității sanitare constituie abatere disciplinară.”

p. Ministrul sănătății, interimar,

**Raed Arafat,**

subsecretar de stat

București, 23 octombrie 2012.

Nr. 1.067.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI TURISMULUI

**ORDIN****pentru aprobarea categoriilor de cheltuieli eligibile efectuate în implementarea proiectelor finanțate în cadrul Programului de cooperare transnațională „Sud-Estul Europei”**

Având în vedere prevederile art. 13 din Regulamentul (CE) nr. 1.080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.783/1999 și ale art. 48—53 din Regulamentul nr. 1.828/2006 al Comisiei din 8 decembrie 2006 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și a Regulamentului (CE) nr. 1.080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul European de Dezvoltare Regională,

având în vedere art. 12 alin. (1) lit. g) din Hotărârea Guvernului nr. 1.631/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.631/2009, cu modificările și completările ulterioare,

**ministrul dezvoltării regionale și turismului emite următorul ordin:**

Art. 1. — Prezentul ordin aprobă categoriile de cheltuieli eligibile efectuate în proiectele finanțate în cadrul Programului de cooperare transnațională „Sud-Estul Europei”, denumit în continuare *Programul*.

Art. 2. — În sensul prezentului ordin, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *cerere de finanțare* — documentul elaborat de către partenerul lider de proiect și transmis secretariatului tehnic comun cu scopul de a obține finanțare pentru implementarea activităților descrise conform formatului standard furnizat în ghidul solicitantului;

b) *proiect* — operațiune descrisă în cererea de finanțare depusă în cadrul unui apel de proiecte lansat de către Autoritatea de management, care îndeplinește criteriile impuse de Comitetul de monitorizare a Programului și care primește fonduri aferente Programului;

c) *apel de proiecte* — sesiune de depunere, evaluare și aprobare a unor propuneri de proiecte descrise în cadrul unor cereri de finanțare;

d) *costuri comune* — costuri generate de implementarea unei activități din cadrul proiectului și suportate de unul dintre parteneri în numele său și al unuia sau mai multor parteneri, în conformitate cu prevederile acordului de parteneriat încheiat între aceștia;

e) *contract de finanțare* — contractul încheiat între partenerul lider de proiect, ca reprezentant al tuturor partenerilor, și Autoritatea de management pentru finanțarea din fonduri europene de dezvoltare regională (*FEDR*) a unui proiect aprobat în cadrul Programului;

f) *manualul Programului* — document emis pentru fiecare apel de proiecte, care detaliază condițiile pe care autoritățile/structurile implicate în gestionarea Programului și potențialii beneficiari trebuie să le îndeplinească pentru a participa ca parteneri în proiecte, procedura de evaluare și selecție a propunerilor de proiecte, condițiile pe care cheltuielile trebuie să le îndeplinească pentru a fi eligibile; documentul menționează și tipurile de cheltuieli aferente fiecărei linii bugetare;

g) *acord de parteneriat* — documentul legal semnat de toți partenerii dintr-un proiect, care detaliază responsabilitățile acestora și creează cadrul pentru gestionarea și implementarea eficientă a proiectului;

h) *pachet de lucru* — o subdiviziune a proiectului, care rezultă dintr-un set de activități prin a căror executare se obțin rezultate specifice;

i) *ghidul de control* — document emis la nivelul Programului pentru a asigura o abordare unitară a controlului de prim nivel și care detaliază o serie de cerințe ce trebuie îndeplinite, atât de beneficiari, cât și de controlorii de prim nivel;

j) *manualul de implementare* — document emis la nivelul Programului pentru a completa manualul Programului în sensul implementării proiectelor aprobate.

Art. 3. — (1) Pentru toate tipurile de cheltuieli considerate eligibile în cadrul proiectelor aprobate în cadrul Programului se respectă reglementările prevăzute în manualul Programului aferent apelului de proiecte în cadrul căruia cererea de finanțare a fost aprobată, precum și legislația națională în vigoare.

(2) În cazul în care există diferențe între prevederile manualului Programului și legislația națională, se vor aplica cele mai restrictive.

(3) Cheltuielile deja finanțate integral sau parțial prin alte instrumente financiare naționale, europene sau internaționale nu reprezintă cheltuieli eligibile.

Art. 4. — (1) Sunt eligibile numai acele cheltuieli care sunt însoțite de facturi, în conformitate cu prevederile legislației naționale, sau de alte documente contabile cu valoare probantă, echivalente facturilor, pe baza cărora cheltuielile să fie înregistrate în contabilitatea beneficiarului, certificate și identificate.

(2) În vederea certificării conformității cu originalul, partenerii români vor prezenta controlorilor de prim nivel toate documentele originale.

Art. 5. — (1) Pentru a fi eligibile, cheltuielile trebuie:

a) să fie în conformitate cu prevederile manualului Programului, manualului de implementare, ghidului de control, contractului de finanțare, acordului de parteneriat, cererii de finanțare aprobate, legislației naționale în vigoare, precum și cu cele ale regulamentelor comunitare;

b) să fie necesare implementării proiectului;

c) să fie direct legate de proiectul finanțat;

d) să fie efectuate, efectiv plătite și declarate de către partenerul român în cauză în perioada de implementare a proiectului, începând cu data aprobării proiectului de către Comitetul de monitorizare a Programului până la sfârșitul perioadei de implementare, conform contractului de finanțare;

e) să fie efectuate în aria eligibilă a Programului;

f) să fie în conformitate cu principiile eficienței, economiei și eficacității;

g) să fie realizate cu respectarea principiilor ajutorului de stat, egalității de șanse și protecției mediului și să respecte obligațiile referitoare la informare și publicitate.

(2) Selecția furnizorului de bunuri, servicii și lucrări trebuie să respecte legislația națională în vigoare în domeniul achizițiilor publice.

Art. 6. — Cheltuielile eligibile pentru proiectele derulate în cadrul Programului sunt ocazionate de activitățile privind pregătirea proiectului, managementul și coordonarea acestuia, comunicarea și diseminarea obiectivelor și rezultatelor

proiectului, expertiza externă, implementarea în comun a proiectelor-pilot, investiții de infrastructură mică, achiziționarea de echipamente care să stea la baza creării și consolidării unor parteneriate viabile, concretizate în proiecte ce ar putea fi finanțate ulterior prin alte programe naționale.

Art. 7. — Sunt considerate eligibile cheltuielile pentru pregătirea proiectului, conform prevederilor manualului Programului aferent apelului de proiecte în cadrul căruia cererea de finanțare în cauză a fost aprobată și așa cum sunt descrise în cererea de finanțare aprobată.

Art. 8. — Sunt considerate eligibile cheltuielile de regie, așa cum sunt ele descrise în manualul Programului aferent fiecărui apel de proiecte și în cererea de finanțare aprobată.

Art. 9. — (1) Sunt considerate eligibile cheltuielile de personal, conform prevederilor manualului Programului aferent apelului de proiecte în cadrul căruia cererea de finanțare în cauză a fost aprobată și așa cum sunt descrise în cererea de finanțare, inclusiv contribuțiile aferente acestora aflate atât în sarcina angajatorului, cât și a angajatului, conform prevederilor legale în vigoare.

(2) Sunt eligibile doar cheltuielile de personal aferente personalului angajat de către partenerul român, pentru implementarea proiectului, cu contract individual de muncă sau act administrativ de numire în funcția publică pe durată nedeterminată ori determinată, cu fracțiuni de normă sau cu normă întreagă de lucru.

(3) Cheltuielile de personal includ salariul tarifar/salariul de bază, inclusiv al 13-lea salariu (alocat proporțional proiectului, în conformitate cu prevederile Programului și legislației naționale), sporurile permanente prevăzute în contractele individuale de muncă/contractul colectiv de muncă, în actele adiționale aferente valabile pe toată durata de implementare a proiectului și/sau în actul administrativ de numire în funcția publică, precum și în actele de modificare a actului administrativ de numire în funcția publică și contribuțiile aferente menționate la alin. (1), cu excepția contravalorii zilelor de concediu de odihnă și de boală și a eventualelor sporuri atașate acestora.

(4) Salariul tarifar/de bază, plata sporurilor permanente și a contribuțiilor menționate la alin. (1) vor fi plătite pentru timpul efectiv lucrat și vor fi susținute de fișele de post, fișele de pontaj pentru timpul efectiv lucrat, state de salarii, ordine de plată, extrase de cont, declarația salariatului pentru timpul lucrat în cadrul proiectului și alte documente justificative, după caz.

(5) Timpul de muncă prevăzut în contractul individual de muncă încheiat pentru proiect nu poate conduce la depășirea duratei normale a timpului de muncă, conform prevederilor legale în vigoare. Prin cumularea funcțiilor la nivelul aceluiași angajator nu se poate depăși durata normală mai sus menționată.

(6) Calculul valorii unei ore de muncă va fi făcut lunar, luând în considerare cheltuielile de personal eligibile.

(7) În cadrul aceluiași contract de muncă nu pot exista tarife orare mai mari pentru implementarea proiectului decât cele practicate pentru funcția de bază.

(8) În cazul contractelor individuale de muncă încheiate pe proiect, tarifele/ratele orare ale salariilor angajaților în proiect nu pot fi crescute arbitrar sau inopinat pe perioada de implementare a proiectului. Orice creștere trebuie reflectată în contractul individual de muncă și trebuie să aibă o bază legală (de exemplu, hotărâre a consiliului director/consiliului de administrație, decizie a directorului, act normativ etc.).

(9) Este considerată cheltuială eligibilă contravaloarea orelor suplimentare efectuate conform fișelor de prezență pentru proiect, cu respectarea legislației naționale în vigoare.

(10) Sunt eligibile cheltuielile cu salariile funcționarilor publici încadrați în instituțiile/autoritățile administrației publice dedicate implementării proiectelor, cu respectarea prevederilor legale privind incompatibilitatea și conflictul de interese, precum și a altor interdicții prevăzute de lege.

Art. 10. — (1) Sunt considerate eligibile cheltuielile pentru deplasare realizate conform prevederilor manualului Programului aferent apelului de proiecte în cadrul căruia cererea de finanțare în cauză a fost aprobată și ale cererii de finanțare aprobate, numai pentru personalul desemnat în echipa de proiect care efectuează deplasări pentru participarea la întâlniri, seminare, conferințe sau alte tipuri de evenimente ce au loc pe teritoriul Programului. Cheltuielile de deplasare efectuate pentru deplasări în afara ariei Programului pot fi eligibile dacă sunt menționate explicit și justificate în cererea de finanțare aprobată.

(2) Cheltuieli eligibile pentru deplasare includ următoarele costuri: de transport, de cazare și plată a diurnei în conformitate cu legislația în vigoare.

(3) Pentru asigurarea transportului și a cazării trebuie să se aleagă varianta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic, cu respectarea prevederilor din legislația națională în vigoare.

(4) Pentru deplasarea în țară și/sau în străinătate sunt eligibile cheltuielile cu transportul, cazarea și diurna numai pentru personalul care face parte din echipa de proiect, după cum urmează:

a) pentru personalul care lucrează în autoritățile și instituțiile publice, precum și cel din unitățile aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea acestora, cheltuielile vor respecta condițiile și plafoanele impuse de legislația națională aplicabilă instituțiilor publice;

b) pentru personalul care lucrează în cadrul altor persoane juridice decât cele menționate la categoria anterioară, cheltuielile vor respecta plafoanele stabilite de normele interne proprii; valoarea diurnei interne/externe nu trebuie să depășească cuantumul obținut prin înmulțirea cu 2,5 a cuantumului diurnei aplicabile angajaților autorităților și instituțiilor publice.

Art. 11. — Sunt considerate eligibile cheltuielile pentru expertiză externă și servicii, conform manualului Programului aferent apelului de proiecte în cadrul căruia cererea de finanțare în cauză a fost aprobată, cu respectarea următoarelor condiții cumulative:

a) să fie prevăzute și justificate în cererea de finanțare aprobată și necesare implementării proiectului;

b) să existe un contract sau acord, în conformitate cu legislația națională în vigoare, însoțit de documente pe baza cărora se pot efectua plăți;

c) plata solicitată de expertul extern este rezonabilă și determinată de gradul de complexitate a lucrării efectuate;

d) partenerii în proiect nu pot fi contractați pentru expertiză externă sau în calitate de subcontractor.

Art. 12. — (1) Sunt considerate eligibile cheltuielile privind achiziționarea echipamentelor, conform prevederilor manualului Programului aferent apelului de proiecte în cadrul căruia cererea de finanțare în cauză a fost aprobată, numai cu respectarea cumulativă a următoarelor condiții:

a) să fie noi și să nu fie depășite din punct de vedere tehnic și moral;

b) să fie necesare și folosite exclusiv pentru implementarea proiectului;

c) să fie menționate în cererea de finanțare aprobată;

d) prețul total de achiziție este eligibil numai în cazul în care durata normală de funcționare și/sau perioada de amortizare este mai mică sau egală cu durata proiectului.

(2) Costul echipamentelor neamortizabile va fi decontat în totalitate în perioada în care plata a fost efectuată.

Art. 13. — (1) Sunt considerate eligibile cheltuielile privind amortizarea echipamentelor folosite în scopul și în timpul implementării proiectului, cu condiția ca prețul de achiziție al acestora să nu fie declarat cheltuială eligibilă.

(2) Pentru a fi considerate eligibile, cheltuielile privind amortizarea echipamentelor trebuie să respecte următoarele condiții:

a) selecția furnizorilor de bunuri trebuie să se fi făcut respectând legislația națională privind achizițiile publice;

b) perioada de amortizare a bunului să fie mai mare decât durata proiectului;

c) calculul ratei de amortizare se va face cu respectarea legislației naționale în domeniu.

Art. 14. — Sunt considerate eligibile cheltuielile privind investițiile de infrastructură mică, conform prevederilor manualului Programului aferent apelului de proiecte în cadrul căruia cererea de finanțare în cauză a fost aprobată, în cazul în care impactul transnațional este demonstrat.

Art. 15. — Sunt considerate eligibile cheltuielile financiare care privesc comisioanele pentru tranzacțiile financiare transnaționale, comisioanele bancare ocazionate de deschiderea și administrarea conturilor necesare pe perioada implementării proiectelor, costul garanțiilor furnizate de bănci sau alte instituții financiare, în cazul în care astfel de garanții sunt cerute de legislația națională ori comunitară, taxele notariale și pentru consultanță juridică, dacă sunt direct legate de proiect și necesare pentru implementarea acestuia.

Art. 16. — (1) Sunt eligibile cheltuielile efectuate în conformitate cu regulile de flexibilitate de 20% și respectiv 10%, conform prevederilor manualului Programului aferent apelului de proiecte în cadrul căruia cererea de finanțare în cauză a fost aprobată.

(2) Pentru a fi considerate eligibile, cheltuielile menționate la alin. (1) trebuie să respecte următoarele condiții:

a) să fie prevăzute în cererea de finanțare aprobată;

b) să fie evidențiate clar în bugetul partenerului lider de proiect FEDR sau al partenerului FEDR, deoarece vor fi plătite direct de aceștia și vor fi responsabili de validarea lor și de asigurarea cofinanțării acestora;

c) mecanismul de administrare a acestor cheltuieli să fie detaliat în acordul de parteneriat;

d) subcontractarea va respecta legislația în domeniul achizițiilor publice din statul partenerului FEDR, însă conținutul termenilor de referință va fi agreat cu partenerul care nu este membru al Uniunii Europene;

e) cheltuielile eligibile sunt doar cele susținute de documente justificative și adresate direct partenerului de proiect FEDR;

f) dreptul de proprietate asupra rezultatelor aparține partenerului FEDR;

g) este demonstrată necesitatea realizării activităților în afara teritoriului Uniunii Europene sau a participării partenerului dintr-un stat nemembru al Uniunii Europene în implementarea proiectului și în realizarea obiectivelor sale.

Art. 17. — (1) Sunt considerate eligibile cheltuielile privind costurile comune, conform prevederilor manualului Programului aferent apelului de proiecte în cadrul căruia cererea de finanțare în cauză a fost aprobată, atât timp cât sunt clar menționate și justificate în cererea de finanțare aprobată și mecanismul de administrare al acestora este detaliat în acordul de parteneriat.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică doar cererilor de finanțare aprobate în cadrul primelor două apeluri de proiecte, aceste costuri fiind declarate neeligibile în cadrul apelurilor de proiecte 3 și, respectiv, 4.

Art. 18. — (1) Taxa pe valoarea adăugată este considerată eligibilă, dacă sunt îndeplinite simultan următoarele condiții:

a) nu este recuperabilă prin orice alte mijloace prevăzute de legislația națională;

b) este aferentă unor cheltuieli considerate eligibile.

(2) Nu este eligibilă taxa pe valoarea adăugată aferentă costurilor generale de administrație calculate pe baza unei pro rata pentru acei beneficiari care desfășoară operațiuni cu/fără drept de deducere.

Art. 19. — Nu sunt considerate cheltuieli eligibile:

a) orice cheltuială plătită înainte sau după perioada de eligibilitate a proiectului, astfel cum este ea definită în contractul de finanțare, cu excepția cheltuielilor de pregătire a proiectului;

b) dobânzile debitoare potrivit art. 7 din Regulamentul (CE) nr. 1.080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.783/2009;

c) taxa pe valoarea adăugată recuperabilă în conformitate cu art. 7 din Regulamentul (CE) nr. 1.080/2006;

d) cheltuielile pentru locuințe în conformitate cu prevederile art. 7 din Regulamentul (CE) nr. 1.080/2006;

e) amenzi, penalități financiare, cheltuieli de judecată prevăzute la art. 49 din Regulamentul (CE) nr. 1.828/2006 al Comisiei din 8 decembrie 2006 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și a Regulamentului (CE) nr. 1.080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul European de Dezvoltare Regională;

f) cheltuieli deja finanțate din alte surse nerambursabile comunitare, internaționale sau naționale;

g) facturi neplătite parțial, precum compensații pentru daune, plăți ale garanțiilor, rabaturi etc.;

h) datorii și provizioane pentru pierderi și datorii;

i) leasing;

j) achiziția de echipamente second-hand;

k) cheltuielile cu dobânzi și depășiri de credite;

l) pierderi și comisioane de schimb valutar;

m) provizioane pentru pierderi și alte posibile viitoare răspunderi;

n) comisioane și dividende, plăți ale profiturilor;

o) achiziționarea de acțiuni;

p) contribuția în natură, precum utilizarea gratuită a unor spații, echipamente sau facilități, munca voluntarilor, în general orice contribuție fără flux financiar;

q) plăți globale;

r) activități subcontractate care cresc costurile unei operațiuni fără a aduce o valoare adăugată proporțională;

s) contracte în care plata este definită ca procentaj din costul total al unei operațiuni;

t) cheltuieli facturate unei terțe părți, care nu se află în legătură cu partenerul lider de proiect sau cu partenerul;

u) orice cheltuială legată de servicii, bunuri, lucrări, care nu sunt legate în mod direct de proiect și nu sunt aprobate în cadrul cererii de finanțare;

v) cheltuieli care nu sunt asociate cu partenerul lider de proiect sau cu partenerul;

w) cheltuieli de protocol, precum flori, cadouri, taxe de intrare, materiale decorative și altele similare, dacă nu sunt legate de proiect.

Art. 20. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 640/2009 pentru aprobarea categoriilor de cheltuieli eligibile efectuate în implementarea proiectelor finanțate în cadrul Programului operațional „Sud-Estul Europei”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 27 august 2009, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 21. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul dezvoltării regionale și turismului,

**Marcel Ioan Boloș,**

secretar de stat

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

**ORDIN****pentru completarea Regulamentului privind formarea specifică de coordonator în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului și/sau a realizării lucrării pentru șantiere temporare ori mobile, aprobat prin Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 242/2007**

Având în vedere:

— prevederile art. 51 alin. (2) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările ulterioare;

— prevederile art. 55 lit. b) și ale art. 59 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 300/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru șantierele temporare sau mobile, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

**ministrul muncii, familiei și protecției sociale** emite următorul ordin:

**Art. I.** — Regulamentul privind formarea specifică de coordonator în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului și/sau a realizării lucrării pentru șantiere temporare ori mobile, aprobat prin Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 242/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 din 4 aprilie 2007, se completează după cum urmează:

**1. La articolul 3 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:**

„e) curs de actualizare a formării specifice de coordonator în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului/realizării lucrării — cursul organizat de furnizorii de formare profesională care au fost/sunt autorizați în conformitate cu prevederile legale pentru programe de formare specifică de coordonator în materie de securitate și sănătate, prin care se asigură actualizarea cunoștințelor dobândite în urma procesului de formare.”

**2. După articolul 15 se introduc cinci noi articole, articolele 15<sup>1</sup>—15<sup>5</sup>, cu următorul cuprins:**

„Art. 15<sup>1</sup>. — Pot urma cursul de actualizare a formării specifice de coordonator în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului/realizării lucrării, denumit în continuare *curs de actualizare*, absolvenții programelor de formare specifică care au obținut certificate de absolvire pentru ocupația de coordonator în materie de securitate și sănătate, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 15<sup>2</sup>. — (1) Cursul de actualizare are o durată minimă de 40 de ore.

(2) Lista neexhaustivă a subiectelor pe care trebuie să le dezvolte cursul de actualizare este prevăzută în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul regulament.

Art. 15<sup>3</sup>. — În vederea înscrierii la cursul de actualizare, solicitantul trebuie să prezinte furnizorului de formare un dosar cu următoarele documente:

- cerere de înscriere la cursul de actualizare;
- copii de pe certificatul de naștere și de pe buletinul/carta de identitate sau alte acte care să dovedească identitatea;
- copie de pe certificatul de absolvire a programului de formare profesională pentru ocupația de coordonator în materie de securitate și sănătate, eliberat de un furnizor de formare profesională autorizat potrivit prevederilor legale, însoțit de suplimentul descriptiv al acestuia;
- copie de pe diploma de absolvire a instituției de învățământ.

Art. 15<sup>4</sup>. — (1) Cu 10 zile lucrătoare înainte de începerea cursului de actualizare, furnizorul de formare are obligația să transmită o notificare comisiei de autorizare din cadrul agenției pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București, în raza căreia își va desfășura activitatea, conform

modelului prevăzut în anexa nr. 4, care face parte integrantă din prezentul regulament.

(2) La începerea cursului de actualizare, furnizorul de formare trebuie să comunice participanților orarul de desfășurare al acestuia, precum și data estimată pentru susținerea examenului de absolvire.

(3) Examenul de absolvire constă în susținerea unui proiect care conține un exemplu de bună practică din cadrul activității din domeniul șantiierelor temporare sau mobile și este notat cu calificativul admis/respins.

(4) Examenul de absolvire se susține în fața unei comisii de examinare constituite din 3 persoane, dintre care un specialist în domeniul securității și sănătății pentru domeniul construcțiilor, din afara furnizorului, și 2 specialiști care reprezintă furnizorul organizator al cursului.

(5) Participanții al căror proiect este respins sau cei care din motive obiective nu pot susține proiectul la data stabilită se pot prezenta la o dată ulterioară, atunci când furnizorul organizează examenul de absolvire, sau, dacă furnizorul nu mai organizează un alt examen de absolvire, se pot prezenta la examenul organizat de un alt furnizor de formare.

Art. 15<sup>5</sup>. — (1) Furnizorul de formare eliberează persoanei care a promovat examenul de absolvire certificatul de participare.

(2) Modelul certificatului de participare este prevăzut în anexa nr. 5, care face parte integrantă din prezentul regulament.

(3) Certificatul de participare se tipărește de către furnizorul de formare care organizează cursul de actualizare.

(4) Evidența eliberării certificatelor de participare pentru persoanele cuprinse în cursul de actualizare se ține prin următoarele documente:

- registrul matricol general, în care se menționează: numele și prenumele participantului și numele după căsătorie, dacă este cazul, codul numeric personal, data și locul nașterii, domiciliul, perioada desfășurării cursului, data susținerii examenului de absolvire și calificativul obținut;
- catalogul participanților la examenul de absolvire, care cuprinde: numele și prenumele absolventului, titlul proiectului și calificativul obținut;
- procesul-verbal al comisiei de examinare, întocmit în două exemplare, va conține și lista participanților la examenul de absolvire, precum și calificativele obținute;
- registrul de evidență nominală a eliberării certificatelor de participare, în care se vor menționa: numele și prenumele absolventului, perioada desfășurării cursului de actualizare, calificativul obținut, numărul certificatului de participare, data eliberării, semnătura de primire, numele și semnătura persoanei care eliberează certificatul și mențiuni.

(5) Furnizorii de formare pot folosi și modelele documentelor care se află în anexele Ordinului ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al ministrului educației, cercetării și



tineretului nr. 501/5.253/2003 pentru aprobarea Metodologiei certificării formării profesionale a adulților, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Un exemplar al procesului-verbal prevăzut la alin. (4) lit. c) trebuie transmis, de către furnizorul de formare, comisiei de autorizare în raza căreia își desfășoară activitatea, în maximum 10 zile de la încheierea examenului de absolvire.”

**3. După articolul 18 se introduce un nou articol, articolul 19, cu următorul cuprins:**

„Art. 19. — Persoanele care nu mai desfășoară activitate în cadrul Inspecției Muncii sau inspectoratelor teritoriale de muncă, dar care au exercitat funcția de inspector de muncă în domeniul securității și sănătății în muncă minimum 5 ani, având în

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,  
**Mariana Câmpeanu**

București, 24 octombrie 2012.  
Nr. 2.712.

întreaga perioadă calificativul «foarte bine» și fac dovada, pe baza unei adeverințe/fișa postului, că au controlat domeniul construcțiilor, pot avea calitatea de coordonator în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului și/sau a realizării lucrării în șantiere temporare ori mobile, fără restricții privind pregătirea de bază prevăzută la art. 8.”

**4. După anexa nr. 2 la regulament se introduc trei noi anexe, anexele nr. 3—5, având cuprinsul prevăzut în anexele nr. 1—3, care fac parte integrantă din prezentul ordin.**

**Art. II.** — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*ANEXA Nr. 1  
(Anexa nr. 3 la regulament)*

## LISTA

### neexhaustivă a subiectelor pe care trebuie să le dezvolte cursul de actualizare

Cursul de actualizare trebuie să cuprindă subiecte referitoare la:

1. Analiza realizată prin prisma principalelor cauze de producere a evenimentelor cauzatoare de accidente de muncă efectuată asupra următoarelor prevederi legale:

— Hotărârea Guvernului nr. 300/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru șantierele temporare sau mobile, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 971/2006 privind cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă;

— Hotărârea Guvernului nr. 1.048/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă;

— Hotărârea Guvernului nr. 1.051/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru manipularea manuală a maselor care prezintă riscuri pentru lucrători, în special de afecțiuni dorsolombare;

— Hotărârea Guvernului nr. 493/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de zgomot, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 1.876/2005 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de vibrații, cu modificările și completările ulterioare.

2. Vor fi incluse în tematică, după caz:

2.1. discuții/bune practici privind problemele apărute în aplicarea prevederilor legale;

2.2. prezentarea statistică și cazistica unei cauze principale de producere a accidentelor în activitatea de construcții, precum și a măsurilor efective necesar a fi luate în vederea eliminării sau diminuării riscului de producere a evenimentelor:

a) căderi de la înălțime;

b) surpări de maluri;

c) electrocutări;

d) căderi de materiale, unelte

provocate în principal de:

— amenajări colective de protecție necorespunzătoare;

— neacordarea și/sau nepurtarea echipamentului individual de protecție adecvat;

— neasigurarea împământării echipamentelor de muncă;

— instruire necorespunzătoare;

— lipsa sau neconformitatea instrucțiunilor proprii de securitate și sănătate în muncă;

— neasigurarea mentenanței echipamentelor de muncă;

— lipsa coordonării activităților între angajatori;

— indisciplină tehnologică;

— indisciplină organizatorică;

— pregătirea profesională a lucrătorilor neadecvată;

— starea de sănătate a lucrătorilor necorespunzătoare sarcinii de muncă.

*ANEXA Nr. 2  
(Anexa nr. 4 la regulament)*

Nr. .... / .....

## NOTIFICARE

Către

COMISIA DE AUTORIZARE

În atenția domnului/doamnei președinte

.....

(denumirea furnizorului de formare)

cu sediul în localitatea ....., str. .... nr. ...., cod poștal ....., sectorul/județul ....., țara ....., cod unic de înregistrare ....., cod fiscal ....., cont ....., deschis la ....., reprezentată prin ....., având funcția de ....., menționez că începând cu data de ..... vom desfășura următorul program:

1. Denumirea ocupației: .....

2. Tipul programului: curs de actualizare

3. Durata cursului: 40 de ore

4. Locul de desfășurare a programului:

Localitatea ....., str. .... nr. ...., cod poștal ....., sectorul/județul.....

Data .....

Semnătura reprezentantului legal

.....

LS

## CERTIFICAT DE PARTICIPARE

Dl/Dna .....  
 ....., posesor/posesoare  
 a/a Certificatului de absolvire  
 seria ..... nr. ....  
 a participat în perioada  
 ..... la cursul de  
 actualizare potrivit  
 prevederilor art. 55 lit. 6)/  
 art. 59 lit. 6) din Hotărârea  
 Guvernului nr. 300/2007  
 privind cerințele minime de  
 securitate și sănătate pentru  
 șantierele temporare sau  
 mobile, cu modificările și  
 completările ulterioare, cu  
 durata de 40 ore organizat  
 de .....,  
 cu sediul în localitatea  
 ....., județul .....

LS Director      Secretar

Nr. ....

Data  
 eliberării: anul .... luna ... ziua ...

Semnătură cursant .....

## CERTIFICAT DE PARTICIPARE

Dl/Dna .....  
 posesor/posesoare  
 a/a Certificatului de absolvire seria ..... nr. ...., a participat în  
 perioada ..... la cursul de actualizare potrivit prevederilor  
 art. 55 lit. 6) /art. 59 lit. 6) din Hotărârea Guvernului nr. 300/2007  
 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru șantierele  
 temporare sau mobile, cu modificările și completările ulterioare, cu  
 durata de 40 ore organizat de .....,  
 sediul în localitatea ....., județul .....

LS Director

Secretar

Nr. ....      Data eliberării: anul .... luna ..... ziua.....

**ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

**DECIZIA Nr. 11****din 8 octombrie 2012**

Dosar nr. 10/2012 Rodica Aida Popa	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Lavinia Curelea Roxana Popa	— președintele Secției I civile — președintele delegat al Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Corina Michaela Jîjîie Alina Iuliana Țuca Florentin Sorin Drăguț Cristina Iulia Tarcea	— președintele Secției penale — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător-raportor
Dragu Crețu Carmen Elena Popoiag Elena Floarea Marian Budă	— judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția a II-a civilă
Aurelia Motea	— judecător la Secția a II-a civilă
Ileana Izabela Dolache	— judecător la Secția a II-a civilă
Lucia Paulina Brehar	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Trănica Teau	— judecător la Secția a II-a civilă — judecător-raportor
Nela Petrișor	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Duican	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emanuel Albu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Nicolae Mănișuțiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal — judecător-raportor
Gheorghita Luțac	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Simona Cristina Neniță Mirela Sorina Popescu	— judecător la Secția penală — judecător la Secția penală

Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător dr. Rodica Aida Popa, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Antonia Eleonora Constantin.

La ședința de judecată participă magistratul-asistent-șef al Secției I civile, doamna Mihaela Calabiciov, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27<sup>3</sup> din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă al Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursurile în interesul legii formulate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, în situația recalculării salariilor de bază ale cadrelor didactice începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Doamna judecător dr. Rodica Aida Popa, președintele completului de judecată, constatând că nu mai există chestiuni prealabile sau excepții, a acordat cuvântul reprezentantului procurorului general, doamna procuror Antonia Eleonora Constantin, pentru susținerea recursului în interesul legii.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut că în practica judiciară nu există un punct de vedere unitar cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, în situația recalculării salariilor de bază ale cadrelor didactice începând cu data de 1 ianuarie 2010, fiind identificate două orientări jurisprudențiale.

Într-o primă orientare a practicii s-a reținut că, în situația cadrelor didactice, recalcularea salariilor pentru perioada 1 ianuarie 2010—31 decembrie 2010 se face potrivit Legii-cadru nr. 330/2009, cu aplicarea prevederilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010. Instanțele care au optat pentru această primă interpretare au stabilit că încadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 nu se mai poate face decât cu luarea în calcul a salariilor de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009, iar nu în baza altui act normativ.

Într-o a doua orientare a practicii, instanțele au apreciat că dispozițiile Legii-cadru nr. 330/2009 trebuie aplicate prin raportare la dispozițiile Legii nr. 221/2008, astfel încât

Completul competent să judece recursurile în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 10/2012 este constituit conform dispozițiilor art. 330<sup>6</sup> alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 27<sup>2</sup> alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de

reîncadrarea, începând cu data de 1 ianuarie 2010, se face prin aplicarea coeficientului de multiplicare 1,000 în valoare de 400 lei.

Doamna procuror Antonia Eleonora Constantin a menționat că prima opinie este considerată de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ca fiind în acord cu litera și spiritul legii și a solicitat admiterea recursurilor în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii.

Doamna judecător dr. Rodica Aida Popa, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra recursurilor în interesul legii.

#### ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursurilor în interesul legii, constată următoarele:

##### 1. Problema de drept ce a generat practica neunitară

Prin recursurile în interesul legii formulate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova s-a arătat că în practica judiciară nu există un punct de vedere unitar cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, în situația recalculării salariilor de bază ale cadrelor didactice începând cu data de 1 ianuarie 2010.

##### 2. Examenul jurisprudențial

Prin Adresa nr. 5.491 din 1 februarie 2012, Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a se pronunța asupra interpretării și aplicării unitare a prevederilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, în situația recalculării salariilor de bază ale cadrelor didactice începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Prin Adresa nr. 2/S.U. din 7 februarie 2012, Înalta Curte de Casație și Justiție a solicitat procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție să dispună verificarea jurisprudenței la nivelul întregii țări.

Examenul jurisprudențial a relevat că în practica instanțelor nu există un punct de vedere unitar cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, în situația recalculării salariilor de bază ale cadrelor didactice începând cu data de 1 ianuarie 2010, identificându-se mai multe orientări:

În concret, problema de drept care a generat practica neunitară vizează interpretarea și aplicarea sintagmei „salariul avut” (în luna decembrie 2009), salariu care urma a fi menținut în anul 2010, pentru personalul aflat în funcție la data de 1 ianuarie 2010, conform prevederilor art. 30 alin. (5) și (6) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, în condițiile în care, prin art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, s-a prevăzut că reîncadrarea personalului didactic din

învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul „salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, aprobată prin Legea nr. 300/2009”.

##### 3. Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

3.1. Într-o primă orientare a practicii, instanțele au apreciat că, în situația cadrelor didactice, recalcularea salariilor pentru perioada 1 ianuarie 2010 — 31 decembrie 2010 se face potrivit Legii-cadru nr. 330/2009, cu aplicarea prevederilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010.

În acest sens s-a reținut că, potrivit art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 330/2009, începând cu data intrării în vigoare a legii, drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar sunt și rămân exclusiv cele prevăzute prin acest act normativ.

Prin urmare, conform acestei dispoziții legale, salariul reclamantilor nu poate fi calculat potrivit altor reglementări decât cele prevăzute în Legea-cadru nr. 330/2009.

Astfel, coeficientul de multiplicare 1,000 în valoare de 400 lei, stabilit prin Legea nr. 221/2008, lege care a fost abrogată prin art. 48 pct. 16 din Legea-cadru nr. 330/2009, nu mai este prevăzut de noul act normativ în materia salarizării, nemaiputându-se deci acorda, fiind contrar acestor norme legale în vigoare.

Totodată, s-a mai susținut că, potrivit prevederilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai — decembrie 2009, aprobată prin Legea nr. 300/2009.

În concluzie, instanțele care au optat pentru această primă interpretare au stabilit că încadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 nu se mai poate face decât cu luarea în calcul a salariilor de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009, iar nu în temeiul altui act normativ.

3.2. Într-o a doua orientare a practicii, instanțele au apreciat că dispozițiile Legii-cadru nr. 330/2009 trebuie aplicate prin raportare la dispozițiile Legii nr. 221/2008, astfel încât reîncadrarea începând cu data de 1 ianuarie 2010 se face prin aplicarea coeficientului de multiplicare 1,000 în valoare de 400 lei.

În susținerea acestei orientări jurisprudențiale s-a arătat că reclamantii aveau dreptul în luna ianuarie 2010 la un salariu egal cu salariul de care ar fi trebuit să beneficieze în luna decembrie 2009, potrivit dispozițiilor legale, iar nu egal cu salariul încasat efectiv în luna decembrie 2009. Totodată, s-a reținut că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 221/2008, constituie temei legal pentru acordarea diferenței dintre drepturile salariale convenite personalului didactic potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la data de 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009.

S-a apreciat că împrejurarea constatării neconstituționalității modificărilor aduse de Guvern prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, așa cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008, nu poate avea decât o singură finalitate — recunoașterea îndreptățirii personalului din învățământ la plata drepturilor salariale consacrate de Ordonanța Guvernului nr. 15/2008.

În sprijinul acestui punct de vedere au fost invocate și deciziile Curții Constituționale nr. 124 din 9 februarie 2010 și nr. 877 din 28 iunie 2011, prin care, deși au fost respinse ca devenite inadmisibile excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 41/2009, totuși, în cuprinsul acestora, instanța de contencios constituțional a analizat fondul excepției, făcând aprecieri asupra compatibilității actului normativ cu dispozițiile Legii fundamentale, aprecieri care au caracter obligatoriu pentru instanțe, potrivit principiilor statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 838 din 27 mai 2009.

Prin urmare, s-a reținut că trimiterea făcută prin dispozițiile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 nu este aplicabilă, ținând seama de viciul de constituționalitate de care este afectat acest din urmă act normativ.

În concluzie, instanțele care au optat pentru această soluție au stabilit că drepturile salariale cuvenite cadrelor didactice începând cu data de 1 ianuarie 2010 trebuie calculate în raport cu valoarea de 400 lei a coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzută în Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, așa cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008.

#### 4. Opinia procurorului general

Procurorul general a apreciat primul punct de vedere ca fiind în acord cu litera și spiritul legii.

Prin argumentele expuse, s-au susținut următoarele:

Începând cu data de 1 ianuarie 2010, salariile personalului didactic nu pot fi calculate potrivit altor reglementări decât cele prevăzute în Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

De altfel, în același sens a fost adoptată și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, care la art. 3 statuează că prin contractele sau acordurile colective și individuale de muncă nu pot fi negociate salarii sau alte drepturi de natură salarială care excedează prevederilor Legii-cadru nr. 330/2009.

Totodată, prin art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, s-a dispus ca, începând cu luna ianuarie 2010, întregul personal din sectorul bugetar încadrat în autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 2 alin. (1) și (3) din Legea-cadru nr. 330/2009 să fie reîncadrat corespunzător tranșelor de vechime în muncă și pe funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale avute la 31 decembrie 2009.

Este adevărat că, în conformitate cu dispozițiile alin. (5) ale art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, în anul 2010, personalul aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 își va păstra salariu avut, dar sintagma „salariul avut” din textul alin. (5) al art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009 nu poate fi interpretată decât în contextul lit. a) a acestui alineat, conform căreia „salariul avut” este salariul corespunzător funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta, potrivit anexelor la această lege, iar nu salariul efectiv încasat sau salariul pe care trebuia să îl încaseze în fapt, la data de 31 decembrie 2009, reclamantul.

Aceeași semnificație o are și sintagma „salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile Ordonanței de Guvernului nr. 41/2009, [...] aprobată prin Legea nr. 300/2009”, conținută de art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, astfel încât reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se realizează prin aplicarea coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009.

Prin urmare, chiar și în ipoteza în care prin hotărâri judecătorești s-a stabilit obligația angajatorilor de a calcula drepturile salariale ale reclamantilor în temeiul Legii nr. 221/2008 până la data de 31 decembrie 2009, efectele acestor hotărâri judecătorești sunt limitate în timp, până la o eventuală modificare legală ori convențională a raporturilor de muncă.

În acest sens, pe de-o parte, s-a arătat că o modificare legală a intervenit prin intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009, act normativ care oferă criterii diferite de calcul al salariilor.

Pe de altă parte, s-a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, a fost abrogată expres prin art. 48 alin. (1) pct. 16 din Legea-cadru nr. 330/2009, astfel încât, de la data intrării în vigoare a acestui ultim act normativ, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 nu mai pot fi aplicate, abrogarea având caracter definitiv.

În consecință, s-a apreciat că instanțele nu puteau dispune o altă modalitate de stabilire a salariului pentru primul an de aplicare a Legii-cadru nr. 330/2009 decât cea care este prevăzută în această lege și în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, acte normative care, pe de-o parte, raportează reîncadrarea personalului la tranșele de vechime în muncă, funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale avute în luna decembrie 2009, iar, pe de altă parte, determină salariile de bază rezultate în urma acestei reîncadrări ca fiind salariile de bază stabilite la data de 31 decembrie 2009, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009, aprobată prin Legea nr. 300/2009.

#### 5. Opinia Colegiului de conducere al Curții de Apel Craiova

Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova a constatat că în practica judiciară nu există un punct de vedere unitar cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, în situația recalculării salariilor de bază ale cadrelor didactice începând cu data de 1 ianuarie 2010.

Divergența de interpretare a dispozițiilor legale menționate a creat situații juridice fundamentale diferite, unele instanțe stabilind că reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 nu se mai poate face decât cu luarea în calcul a salariilor de bază la data de 31 decembrie 2009 stabilite conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009, iar nu în baza altui act normativ (*prima orientare a practicii relevantă de examenul jurisprudențial*), iar alte instanțe au stabilit că drepturile salariale cuvenite cadrelor didactice începând cu data de 1 ianuarie 2010 trebuie calculate în raport cu valoarea de 400 lei a coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzută în Legea nr. 221/2008 (*a doua orientare a practicii relevantă de examenul jurisprudențial*).

#### 6. Raportul asupra recursurilor în interesul legii

6.1. Referitor la chestiunea admisibilității recursurilor în interesul legii, prin raportul întocmit în cauză s-a apreciat că recursurile în interesul legii formulate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova îndeplinesc condițiile de admisibilitate impuse de art. 329 și 330<sup>5</sup> din Codul de procedură civilă, fiind exercitate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova, care au legitimitate procesuală, și având ca obiect o problemă de drept pentru care s-a făcut dovada că a fost soluționată în mod diferit, neunitar, prin hotărâri judecătorești irevocabile, pronunțate de mai multe instanțe judecătorești.

Practica judiciară neunitară în problema de drept enunțată vizează acordarea drepturilor salariale ale personalului didactic în perioada 1 ianuarie 2010—31 decembrie 2010, perioadă în care s-au aplicat atât dispozițiile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cât și prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010.

Deși Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar au fost abrogate expres prin dispozițiile art. 39 lit. w) și x) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, pronunțarea unei decizii în interesul legii este oportună, întrucât problema de drept analizată a fost ridicată într-un număr mare de litigii aflate pe rolul instanțelor de judecată la nivelul întregii țări, iar practica judiciară neunitară pune în discuție aplicarea mecanismelor naționale pentru înlăturarea divergențelor de jurisprudență.

6.2. În ceea ce privește soluția propusă prin raportul asupra recursurilor în interesul legii întocmit în cauză, s-a apreciat că se impune a fi adoptată soluția de admitere a acestora și, în consecință, a se stabili că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, personalul din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009 stabilit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008.

### 7. Înalta Curte

Sintetizând evoluția cronologică a dispozițiilor legale care prezintă relevanță în cauza de față, se constată că, în cursul anului 2008, salariile de bază ale personalului didactic din învățământ au fost majorate prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, conform căreia, începând cu data de 1 octombrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 a fost stabilită la 400,00 lei, aceasta urmând a fi valoarea de referință pentru creșterile salariale ulterioare.

Prin dispozițiile art. 1 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2008 s-a diminuat coeficientul de multiplicare 1,000 la 299,933 lei pentru perioada octombrie—decembrie 2008, pentru funcțiile didactice prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008.

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008 s-a constatat că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2008 sunt neconstituționale.

Ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 a fost modificată și completată Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, reglementându-se creșterile salariale care se vor acorda în anii 2008 și 2009 personalului din învățământ și stabilindu-se coeficientul de multiplicare 1,000 la valoarea de 299,933 lei.

Dispozițiile art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 au fost, de asemenea, declarate neconstituționale prin Decizia instanței de contencios constituțional nr. 842 din 2 iunie 2009.

Consecvent politicii legislative anterioare, Guvernul, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, a modificat din nou dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, dar Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 989/2009, a constatat că art. 2 și 3 din acest act normativ încalcă și ele prevederile Legii fundamentale.

S-a stabilit că art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 continuă abordarea anterioară a Guvernului de a adopta măsuri în sensul reducerii majorărilor salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ în temeiul Legii nr. 221/2008 de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 15/2008.

Ca urmare a constatării, prin decizii succesive pronunțate de Curtea Constituțională, a neconstituționalității modificărilor aduse Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, așa cum aceasta a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 3 din 4 aprilie 2011, pronunțată în recurs în interesul legii, a stabilit că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale convenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate cu începere de la data de 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009.

S-a reținut că, prin Decizia nr. 62/2007, Curtea Constituțională a înlăturat orice dubii cu privire la efectele declarării neconstituționalității unei dispoziții de abrogare, stabilind că, în cazul constatării neconstituționalității lor, acestea își încetează efectele juridice în condițiile prevăzute de art. 147 alin. (1) din Constituție, iar prevederile legale care au format obiectul abrogării continuă să producă efecte juridice.

S-a mai stabilit că, dacă aplicarea unui act normativ în perioada dintre intrarea sa în vigoare și declararea neconstituționalității își găsește rațiunea în prezumția de constituționalitate, această rațiune nu mai există după ce actul normativ a fost declarat neconstituțional, iar prezumția de constituționalitate a fost răsturnată.

Continuând prezentarea cronologică a legislației în domeniu, se reține că la data de 1 ianuarie 2010 a intrat în vigoare noua lege-cadru a salarizării unitare, Legea-cadru nr. 330/2009, care prevede la art. 1 alin. (2) că, începând cu data intrării sale în vigoare, drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar sunt și rămân exclusiv cele prevăzute în această lege.

Potrivit art. 30 alin. (5) din noul act normativ, în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut în luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal, iar potrivit art. 6 din același text de lege, pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la lege sau nu au fost incluse în salariile de bază, în soldele funcțiilor de bază sau, după caz, în îndemnizațiile lunare de încadrare, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora.

Analiza textului de lege evocat denotă caracterul acestuia de normă de protecție, intenția legiuitorului de a proteja drepturile salariale ale personalului bugetar fiind evidentă.

În vederea stabilirii unor criterii de determinare a sintagmei „salariu avut”, prin art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar s-a prevăzut că:

*„Reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, aprobată prin Legea nr. 300/2009.”*

Față de conținutul normei citate rezultă că reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 urma a se realiza luând în calcul salariul de bază la care ar fi fost

îndreptătit acesta la data de 31 decembrie 2009, ceea ce reprezintă *dreptul recunoscut și ocrotit de lege*.

În consecință, nu se pune problema ultraactivității legii vechi, atât timp cât legea nouă a salarizării face trimitere la păstrarea salariului avut, raportat la data de referință 31 decembrie 2009, iar Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 prevede criteriile concrete de calcul al veniturilor personalului didactic prin raportare la salariile de bază ale acestora la aceeași dată de referință.

În acest context se reține că noul salariu de bază pentru anul 2010 trebuie calculat pornind de la preluarea celui care corespundea funcției deținute potrivit grilei de salarizare valabile în luna decembrie 2009 și care trebuia plătit personalului didactic din învățământ, în raport cu valoarea de 400 lei a coeficientului de multiplicare 1,000.

Cu privire la aplicabilitatea în cauză a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009, la care se referă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, prin care este diminuată valoarea coeficientului de multiplicare 1,000, se apreciază că actul normativ menționat trebuie considerat ca fiind lipsit de efecte, față de următoarele argumente:

Prin Decizia nr. 124/2010 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 27 aprilie 2010, Curtea Constituțională a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, ca act normativ modificator al Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, este abrogată, dar a precizat expres că dispozițiile art. 2 din actul normativ erau oricum afectate de vicii de neconstituționalitate, întrucât modificau dispoziții legale declarate neconstituționale, denotând intenția legiuitorului delegat (Guvernul) de a reduce majorările salariale stabilite de Parlament.

De asemenea, prin Decizia nr. 877/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, Curtea Constituțională a respins, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, dar nu ca urmare a abrogării normei, ci a împrejurării că textul criticat își găsește o aplicare conformă cu Constituția prin prisma interpretării date prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011, pronunțată în recurs în interesul legii.

Aprecierile Curții Constituționale au caracter obligatoriu pentru instanțe, conform principiilor stabilite de instanța de contencios constituțional prin Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009, prin care s-a reținut că, potrivit Legii fundamentale, singura autoritate abilitată să exercite controlul constituționalității legilor sau ordonanțelor este instanța constituțională; nici Înalta Curte de Casație și Justiție și nici instanțele judecătorești sau alte autorități publice ale statului nu au competența de a controla constituționalitatea legilor sau ordonanțelor, indiferent dacă acestea sunt ori nu în vigoare.

Soluția enunțată se impune și întrucât viciul de neconstituționalitate stabilit cu privire la unele dispoziții legale nu trebuie perpetuat prin modificarea dispoziției legale în sensul confirmării soluției legislative declarate ca fiind neconformă cu Legea fundamentală. În situația prezentată, legiuitorul delegat (Guvernul), prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009, a persistat în hotărârea de a reduce majorările salariale stabilite prin voința Parlamentului cu privire la domeniul reglementat, iar ordonanța de urgență adoptată trebuie considerată ca lipsită de efecte față de neconstituționalitatea reglementărilor care au redus creșterile salariale stabilite prin Legea nr. 221/2008.

În consecință, singurele prevederi legale ce produc efecte în cauză sunt cele ale art. 1 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008, fără a fi avute în vedere modificările legislative

operate prin ordonanțele de urgență afectate de vicii de neconstituționalitate.

Mai mult decât atât, se impune a fi subliniat faptul că drepturile salariale fac parte din conținutul complex al dreptului la muncă, iar aceste drepturi intră în sfera dreptului de proprietate reglementat de art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, astfel cum rezultă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. De exemplu, în Cauza *De Santa contra Italiei* (Hotărârea din 2 septembrie 1997, Rec., 1997-V, p. 1663, pct. 18), în contextul aplicabilității art. 6 paragraful 1 din Convenție, Curtea a reținut că plata salariului este un drept „pur patrimonial”, iar în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei* (Cererea nr. 63.235/00, Hotărârea din 19 aprilie 2007, paragraful 94), aceasta subliniază că în Convenție nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu cu o anumită valoare și nu este suficient ca un reclamant să se bazeze pe existența unei „contestații reale” sau a unei „plângeri credibile”, dar o creanță poate fi considerată drept o „valoare patrimonială”, în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1, atunci când are o bază suficientă în dreptul intern, de exemplu, atunci când este confirmată de o jurisprudență bine stabilită a instanțelor (*Kopecky împotriva Slovaciei*, Hotărârea din 28 septembrie 2004. Rec., 2004-IX, p. 144, pct. 45—52). În considerentele unora dintre hotărârile judecătorești anexate recursului în interesul legii s-a făcut, de asemenea, referire la hotărârea pronunțată în Cauza *Draon împotriva Franței* (nr. 1.513/03, paragraful 65, CEDO 2005-IX), citată și în Cauza *Viașu împotriva României* (Hotărârea din 9 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 29 mai 2009, paragraful 58), conform căreia noțiunea de „bunuri” poate cuprinde atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv, în anumite situații bine stabilite, creanțe al căror titular demonstrează că acestea au o bază suficientă în dreptul intern și în virtutea cărora reclamantul poate pretinde că are cel puțin o „speranță legitimă” să obțină exercitarea efectivă a unui drept de proprietate.

De aceea, stabilirea drepturilor salariale ale personalului din învățământ prin raportarea la o valoare de referință redusă, în contextul în care demersurile legislative anterioare de reducere a acestei valori de referință au fost apreciate ca fiind contrare Constituției României prin decizii ale Curții Constituționale, iar Înalta Curte de Casație și Justiție, prin decizia de recurs în interesul legii, a adoptat o modalitate de interpretare și aplicare unitară a prevederilor legale, poate reprezenta o ingerință a autorităților publice în exercitarea dreptului la respectarea bunului, care nu păstrează un echilibru just între cerințele interesului general și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale omului, în sensul celei de-a doua fraze a primului paragraf al articolului 1 din Protocolul nr. 1.

În concluzie, având în vedere succesiunea cronologică a reglementărilor legale evocate, deciziile Curții Constituționale și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3/2011 pronunțată în recurs în interesul legii, se reține că, în perioada 1 ianuarie 2010—31 decembrie 2010, personalul didactic din învățământ trebuia să beneficieze de drepturi salariale lunare calculate prin includerea majorărilor stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 330<sup>7</sup> cu referire la art. 329 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursurile în interesul legii declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova și, în consecință:

Stabilește că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, personalul didactic din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008.

Obligatorie, potrivit art. 330<sup>7</sup> alin. 4 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi, 8 octombrie 2012.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,  
**RODICA AIDA POPA**

Magistrat-asistent-șef,  
**Mihaela Calabiciov**

---

---

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: [marketing@ramo.ro](mailto:marketing@ramo.ro), internet: [www.monitoruloficial.ro](http://www.monitoruloficial.ro)

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 600973